

فصل هفتم

انتخاب و آموزش یک زبان

هنگامی که طفل به راحتی از مهارت‌های مفاهومی ذکر شده در فصل ۴ استفاده کرده بتواند، آماده یادگیری زبان خواهد بود. یک طفل ناشنوا است یا طفلی که به خوبی شنیده نمی‌تواند، می‌تواند ابتدا یک زبان اشاره (مراجعه شود به فصل ۸) یا یک زبان گفتاری (مراجعه شود به فصل ۹) را بیاموزد. هر زبانی را که طفل یاد می‌گیرد باید نیازهایش را برآورده سازد.

زبانی که او در ابتدا یاد می‌گیرد به چیزهای زیادی بستگی دارد مانند این که چقدر شنیده می‌تواند، کدام زبان را ترجیح می‌دهد، توانایی‌های طبیعی طفل و منابع موجود در جامعه‌شان. همچنان این می‌تواند وابسته به واکنش والدین طفل به ناشنوایی او داشته باشد. شناخت افراد ناشنوا در جامعه ممکن است به والدین کمک کند تا بتوانند ناشنوایی طفل خود را بپذیرند و همچنان راه‌های برای کمک به او در آموزش یک زبان پیدا کنند.

در مناطقی که برای اطفال ناشنوا منابع کمی وجود دارد، والدین ممکن است احساس کنند که در مورد زبانی که طفل‌شان می‌تواند یاد بگیرد، انتخابی ندارند. اما اگر نیازها و توانایی‌های طفل خود را در اولویت قرار دهید، بهترین تصمیم را خواهید گرفت.

همیشه فهمیدن بهترین انتخاب برای
یک طفل آسان نیست...
اما شما باید تلاش کنید.

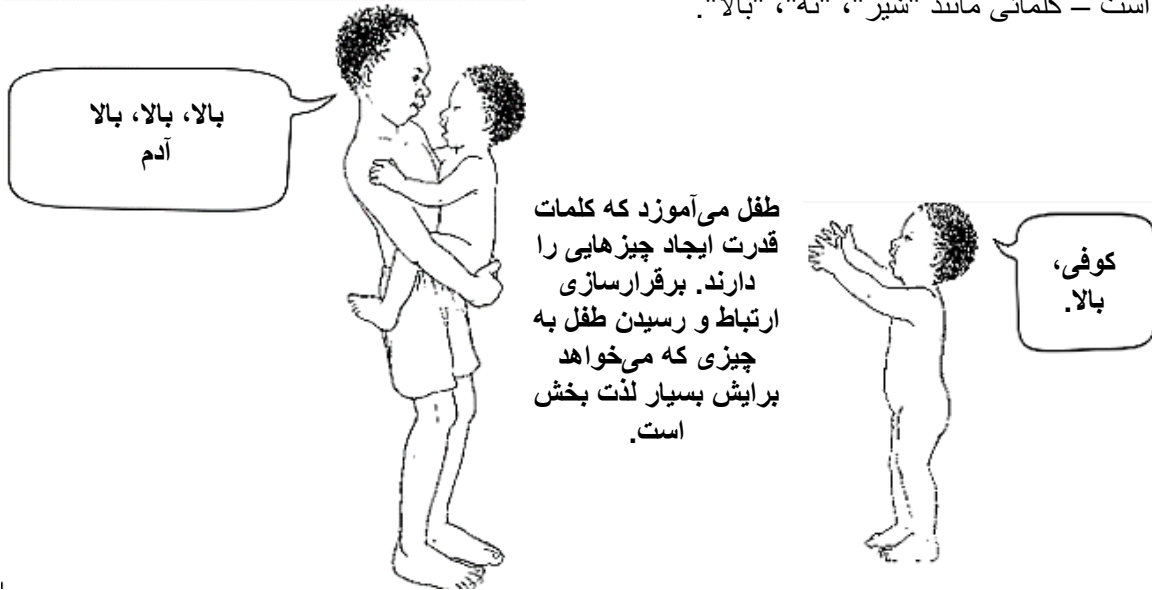
یادگیری زود هنگام زبان مهم است

بهترین سالها برای یادگیری زبان از بدو تولد تا ۷ سالگی است. اکثراً یک طفل زبان را بین ۲ تا ۴ سالگی یاد می‌گیرد. هرگاه یک طفل در سن ۷ یا ۸ سالگی زبان را یاد نگرفته باشد، بعد از آن یادگیری آن برایش دشوارتر خواهد بود. اگر یک طفل ناشنواد زبان گفتاری یا زبان اشاره را یاد نگیرد، ارتقاء کامل مهارت‌های تفکر نیز برایش دشوار خواهد بود. به همین دلیل است که یادگیر زبان بسیار مهم است.

اطفال چگونه زبان را یاد می‌گیرند

زبانها از نمادهایی (سمبولها) مانند صداها، نوشته‌ها یا اشارات استفاده می‌کنند که به افراد اجازه می‌دهند با یکدیگر ارتباط برقرار کرده یا مفاهم نمایند. خواندن، نوشتن، صحبت کردن و اشاره کرده همه راه‌های استاده از زبان هستند.

اولین قدمی که طفل برای یادگیری زبان برمی‌دارد، یادگیری نام افراد و کلماتی برای چیزهایی است که هر روز می‌بیند - کلماتی مانند "مادر"، "بابا"، "پشک" یا "طفل". اما اغلب، اولین کلماتی که او می‌گوید برای انجام دادن چیزی است - کلماتی مانند "شیر"، "نه"، "بالا".

طفل زبان را با تمرین کردن با دیگران، می‌آموزد.

اطفال ابتدا کلمات مفرد را یاد می‌گیرند. بعداً قوانین استفاده از کلمات با یکدیگر را می‌آموزند. همانطور که آنها از زبان برای مفاهم با دیگران استفاده می‌کنند، قوانین زبان را نیز یاد می‌گیرند.

اطفال با گوش دادن و دیدن زبان اطرافیان خود و تمرین آنچه می‌شنوند و می‌بینند زبان را یاد می‌گیرند. اطفال زمانی که کلمات بیشتری را یاد می‌گیرند و طبق قوانین زبان از آنها استفاده می‌کنند، تواناییهای ذهنی خود را انکشاف می‌دهند. آنها اشتباه می‌کنند و سپس شروع به مفاهم یا برقراری ارتباط موفقیت آمیز می‌نمایند.

زبان و تفکر باهم انکشاف می‌یابند

زبان به ما امکان می‌دهد با دیگران ارتباط برقرار کنیم. همچنین به ما این امکان را می‌دهد که با خودمان ارتباط برقرار کنیم. زبانی که طفل در خورده‌سالی یاد می‌گیرد به ابزاری می‌دهد تا تفکر خود را ارتقاء دهد - زبانی که برای صحبت با خودش استفاده می‌کند. بنابراین حتی نحوه تفکر ما بستگی به این دارد که چقدر زبان می‌دانیم و تا چه حد می‌توانیم از آن استفاده کنیم.

دانیال ناشنوا است. او با ژست‌ها و بیانات چهره خود و از طریق زبان اشاره که خانواده اش ساخته اند می‌تواند اندکی مفاهیم نموده با ارتباط برقرار کند. اینست چیزی که دانیال در مورد امروز به مادرش می‌گوید:

ماهیگیری بد بود...
ماهی کم.

اما اگر دانیال و خانواده‌اش یک زبان مشترک می‌داشتند، می‌توانستند بسیار بیشتر مفاهیم کنند و توانایی دانیال برای تفکر و برنامه ریزی قوی‌تر می‌شد.

امروز من به ماهیگیری رفتم، اما در این وقت زیاد فقط تعداد اندکی ماهی صید کردم. مجبور شدم آنها را دوباره به آن بیاندازم. شاید بهتر باشد فردا نزدیک پل به ماهیگیری بروم.

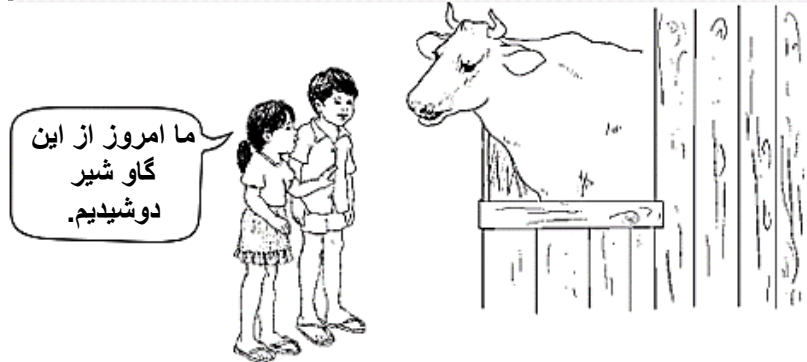

اطفال هر قدر بیشتر قادر به یادگیری زبان می‌شوند - چه زبان گفتاری و چه زبان اشاره - بیشتر می‌توانند جهان خود را درک کنند، خود را بیان کنند، فکر کنند، امیدوار باشند، برنامه ریزی کنند و با سایر افراد اطراف خود مفاهیم نمایند.

اطفال زمانی تفکر خود را ارتقاء می‌دهد که:

- می‌بینند یا می‌شنوند که مردم از کلمات یا اشارات برای تبادل معلومات استفاده می‌کنند.
- آنها از زبان برای توصیف آنچه می‌بینند، می‌شنوند یا لمس می‌کنند استفاده می‌کنند.
- آنها از زبان برای بیان آنچه تجربه می‌نمایند استفاده می‌کنند.
- آنها از زبان برای ارتباط دادن بین چیزها استفاده می‌کنند.

اطفال مهارت تفکر را قدم به قدم ارتقاء می‌دهند

یک طفل کوچک ابتدا مهارت‌های تفکر ساده را با اجرای بازی می‌آموزد. طورمثال، او کلمات "کوچک" و "بزرگ" را یاد می‌گیرد. سپس از آن کلمات استفاده کرده و درک می‌کند که یک توپ "کوچک" و یک توپ "بزرگ" وجود دارد.

توپ کوچک،
توپ کلان

لطفاً توپ کلان را برای
من بده.

پیراهن کلانتر باید
از بابا باشد.

سپس، هنگامی که طفل فهمید چگونه "کوچک" و "بزرگ" را مقایسه کند، می‌تواند در مورد چیزهای دیگری فکر کند که کوچک یا بزرگ اند. او مفکوره "اندازه" را می‌آموزد.

مهارت‌های اساسی تفکر و زبان

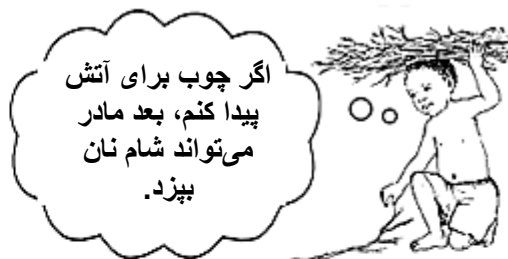
همانطور که اطفال زبان را یاد می‌گیرند، افکار خود را سازمان داده و بین ایده‌های مختلف ایجاد ارتباط می‌کنند:

• چگونه حل مشکلات

• چگونه یک شی، شخص یا رویداد

باعث اتفاق دیگری می‌شود.

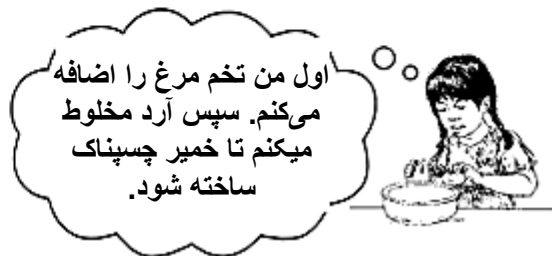

• چگونه شمارش کنیم

• چگونه چیزها را یکی پس از

دیگری ترتیب دهیم

• چگونه می‌توان آنچه را که یک فرد

احساس می‌کند توصیف کرد و این که چرا چنین احساسی دارد.

• چگونه دسته بندی اشیاء را شناسایی کنیم – تا یاد

بگیریم که یک کلمه می‌تواند به معنای چیزهای مختلف باشد و چندین کلمه می‌توانند به معنای یک چیز باشند.

مهم است که آموزش زبان بخشی از زندگی طفلی باشد که ناشنوا است یا به خوبی شنیده نمی‌تواند. والدین، کارکنان جامعه و معلمان باید اطفال را تشویق کنند که یک زبانی را بیاموزند و از آن برای بیان خود، برقراری ارتباط با دیگران و ارتقاء توانایی‌های ذهنی خود، کار بگیرند.

زبان اشاره و زبان گفتاری

دو نوع زبانی را که یک طفل ناشنوا یا طفلی که بخوبی شنیده نمی‌تواند، می‌تواند بیاموزد عبارت اند از:

- **زبان اشاره**، زمانی که او از دست‌های خود با اشارات مورد استفاده در جامعه ناشنوایان در منطقه یا کشور محل زندگی خود، برای برقراری ارتباط یا مفاهمه استفاده می‌نماید.
- **زبان گفتاری**، زمانی که شخص از صدای خود و لبخوانی برای برقراری ارتباط به زبان گفتاری رایج در آن منطقه یا کشور، استفاده می‌کند.

بعضی اطفالی که کمی شنیده می‌توانند، قادر به صحبت کردن و لبخوانی خواهند بود. سایر اطفال با ایجاد اشارات با دستان خود می‌توانند به بهترین وجه ارتباط برقرار کنند. ممکن است بخواهید با یک زبان شروع کنید و با بزرگتر شدن فرزندتان راه‌های دیگری را برای برقراری ارتباط یا مفاهمه برایش آموزش دهید.

طورمثال:

بسیاری از افراد از ژست‌ها و اشارات برای آموزش به یک طفل خورده‌سال شروع می‌کنند، بخصوص اگر مطمئن نباشند که طفل می‌تواند صداهای گفتاری را بشنود یا خیر. سپس، وقتی طفل بزرگ شده می‌رود و بعضی اشارات را درک کرده می‌تواند، ممکن سعی کنند لبخوانی و صحبت کردن را بیاموزانند.

افراد دیگر اگر بدانند که طفل شان بعضی صداها را می‌شنود یا بعد از یادگیری گپ زدن ناشنوا شده باشد، با لبخوانی و صحبت کردن شروع می‌کنند. وقتی طفل پس از مدتی زبان گفتاری را یاد نگیرد، ممکن است به این معنی باشد که زبان اشاره برای این طفل مناسب‌تر است.

زبانی را که طفل شما استفاده می‌کند ممکن است به موارد ذیل بستگی داشته باشد:

- چقدر می‌تواند بشنود یا شنوایی اش چه اندازه کم است.
- کدام زبان را ترجیح می‌دهد.
- واکنش شما به ناشنوایی او چگونه است.
- منابع موجود در خانواده یا جامعه شما.

استفاده از زبان اشاره

من وقتی بزرگ شدم
می‌خواهم مثل شما معلم شوم!

تریسا، تو یک معلم عالی
می‌شوی.

زبان اشاره توسط افراد ناشنوا در سراسر یک جامعه استفاده می‌شود. زبانی است که در آن از اشکال دست، حرکات بدن، ژست‌ها و بیان‌های چهره برای مفاهیم تجربیات، افکار، نیازها و احساسات استفاده می‌شود. زبان اشاره شامل ژستهای معمول و همچنان هزاران اشاره است که افراد ناشنوا در طول زمان ایجاد کرده‌اند.

زبان‌های اشاره، زبان‌های واقعی هستند که مانند زبان‌های گفتاری دارای دستور زبان و ساختار سازمان یافته هستند. مردم از آنها برای پرسیدن سوالات پیچیده، توصیف چیزهای پیرامون خود و بحث در مورد اثرات آنها بر یکدیگر، نظریات و باورها استفاده می‌کنند. افرادی که از یک زبان اشاره کامل استفاده می‌کنند، می‌توانند هر آنچه را که یک فرد شنوا می‌تواند با استفاده از کلمات گفتاری بیان کند، بیان و منتقل کنند.

یکی از راه‌هایی که ممکن است زبان اشاره با زبان گفتاری محلی متفاوت باشد، این است که ترتیب اشارات در یک جمله اغلب با ترتیب کلمات گفتاری متفاوت است.

چیست؟

نام

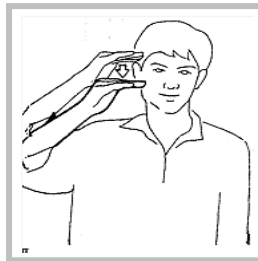
شما

طور مثال، سوال "اسم شما چیست؟" در زبان اشاره آمریکایی به این ترتیب خواهد بود:

افراد ناشنوا تقریباً در تمام ممالک در سراسر جهان، زبان کامل اشاره خاص خود را ایجاد کرده‌اند. همانند زبان گفتاری، زبان اشاره کامل از یک منطقه تا منطقه دیگر و از یک کشور تا کشور دیگر متفاوت است.

در اینجا به طور مثال، اشاره "مادر" در ۴ مملکت مختلف آمده است:

افغانستان

آسترالیا

هسپانیا

تایلند

باوجود تفاوت‌ها، هر زبان اشاره یک راه کامل و طبیعی برای افراد ناشنوا جهت مفاهیم یا برقراری ارتباط می‌باشد.

مزایای استفاده از زبان اشاره

- اطفال خوردهسال وقتی با زبان اشاره مواجه شوند، به آسانی آن را می‌آموزند. اطفال بزرگتر و نوجوانان با تمرین، می‌توانند بدون دشواری زیاد زبان اشاره را یاد گرفته و از آن استفاده کنند.
- طفلی که از زبان اشاره استفاده می‌کند، می‌تواند با هرکسی که همان زبان اشاره را میداند، مفاهیم نموده و یا ارتباط ایجاد کند - درست به اندازه طفل شنوا که از زبان گفتاری استفاده می‌کند. او با سایر افراد ناشنوا آشنا خواهد شد و می‌آموزد که ناشنوایان بخش مهمی از جامعه هستند.
- ممکن است برای طفلی که زبان اشاره میداند یادگیری خواندن و نوشتن زبان جامعه خودش آسانتر باشد. یک شخص هر قدر زبان‌های بیشتری را بداند، یادگیری یک زبان دیگر برایش آسانتر خواهد بود.
- برخلاف زبان‌های گفتاری، فهمیدن زبان‌های اشاره مختلف توسط مردم سراسر جهان آسانتر است. برای طفلی از چین که از اشاره کار می‌گیرد، برقراری ارتباط با یک طفل از نیکاراگوا که با اشاره مفاهیم می‌کند، آسانتر است نسبت به افرادی از آن کشورها که شنوا می‌باشند.

مشکلات استفاده از زبان اشاره

- طفلی که از زبان اشاره استفاده می‌کند نمیتواند با افرادی که زبان اشاره را نمیدانند، ارتباط برقرار نموده یا مفاهیم کند. برای این که با طفل شما مفاهیم صورت گرفته بتواند، اعضای خانواده، دوستان و سایر افراد جامعه نیز باید زبان اشاره را یاد بگیرند.
- درحالی که اطفال به آسانی اشاره را می‌آموزند، بزرگسالان مجبورند برای یادگیری یک زبان اشاره کامل زیاد مطالعه کرده یا درس بخوانند.
- اگر یک خانواده در جامعه زندگی می‌کند که در آن هیچکس از زبان اشاره استفاده نمی‌کند، ممکن است پیدا کردن معلم زبان اشاره و یا دیگر افرادی که زبان اشاره را بکار برند، بسیار مشکل باشد.

استفاده از زبان گفتاری

افرادی که شنیده می‌توانند با صحبت کردن و شنیدن صحبت دیگران به زبان محلی خود مفاهیم کرده یا ارتباط برقرار می‌کنند. طبیعی است که خانواده‌ها بخواهند طفل ناشنوا حرف‌های آنها را بفهمد و با استفاده از زبان گفتاری (شفاهی) با آنها صحبت کند.

برای یادگیری زبان گفتاری، طفلی که به خود شنیده نمی‌تواند، باید:

- با شنوایی باقیمانده خود گوش فرا دهد تا بتواند کلمات گفتاری را یاد بگیرد. ممکن است استفاده از سمعک برایش مفید باشد.
- به لب‌های شخصی که گپ می‌زند دیده و کلماتی را که می‌گوید حدس بزند (لبخوانی کند).
- کلمات گفتاری را تمرین کند تا حدی که دیگران بتوانند او را بهتر درک کنند.

به یاد داشته باشید، اگر از زبان گفتاری با طفل خویش کار می‌گیرید، شما و خانواده شما باید تا جایی که می‌توانید با طفل خود صحبت کنید.

صبور باشید. طفل شما زبان را بسیار آهسته تر از اطفالی که خوب شنیده می‌توانند، یاد می‌گیرد. شما باید کاری کنید که طفل شما از گفتن کلمات کار بگیرد حتی زمانی که بدون آن که پرسد اجرای کار برایش آسانتر باشد ویا برای شما دادن اشیاء برای طفل بدون آن که برایش وقت دهید تا از شما بخواهد، راحت‌تر باشد.

گپ زدن طفل شما متفاوت خواهد بود. صحبت کردن بیشتر اطفال ناشنوا از اطفالی که شنیده می‌توانند، فرق خواهد داشت. طبیعی است که در ابتدا از نحوه گپ زدن طفل خود احساس خجالت کنید. وقتی به آن عادت کردید، می‌توانید این موضوع را برای دیگران توضیح دهید.

جوامع مختلف در مورد این که اطفال ناشنوا چگونه باید مفاهیم یا برقراری ارتباط را بیاموزند، نظرات متفاوتی دارند. یک کودکستان در جنوب هند سعی می‌کند به اطفال خورده‌سالی که نمی‌توانند خوب بشنوند، صحبت کردن، خواندن، نوشتن و گوش دادن را آموزش دهد. آنها سعی می‌کنند اطفال ناشنوا را در سن ۵ سالگی برای شمولیت در مکاتب عادی آماده کنند. از آنجا که کودکستان می‌خواهد تا اطفال از ناشنوا بودن خود خجالت نکشند، آنها اصرار دارند که اطفال از سمعک‌هایی استفاده کنند که مهار بدن شان است (به صفحه ۲۱۹ مراجعه کنید). این نوع سمعک علاوه توانایی بلندتر کردن صداها، به همه کمک می‌کند تا آن را ببینند و بپذیرند که این اطفال متفاوت می‌باشند.

این طفل سمعکی را پوشیده که مهار بدنش می‌باشد.

مزایای استفاده از زبان گفتاری

- طفلی که مانند سایر افراد جامعه مفاهمه نموده یا ارتباط برقرار می‌کند، افرادی بیشتری خواهد داشت که او را درک می‌کنند.
- طفلی که از زبان گفتاری استفاده می‌کند، برای شمولیت به مکتب آمادگی بیشتری خواهد داشت، اگر آن مکتب از زبان اشاره استفاده نکند.
- طفلی که از زبان گفتاری استفاده می‌کند، خواندن برایش بسیار آسانتر است زیرا زبانی که صحبت می‌کند و زبان نوشتاری مشابه هستند.

خوشحالم که حامد به
کودکستانی می‌رود که در آنجا
می‌تواند با سایر اطفال کم
شنوا صحبت کند.

بلی، و امیدوارم که او را
برای شمولیت به مکتب عادی
آماده سازد. می‌خواهم درس
بخواند تا وقتی بزرگ شد یک
کار خوب پیدا کند.

مشکلات استفاده از زبان گفتاری

حرکت لب‌ها با گفتن کلمات
عزیزم، حریفم، آرایشم همه
مشابه می‌باشد.

- مفاهمه یا ارتباط گفتاری معمولاً فقط برای طفلی که یک اندازه شنوایی دارد (آنقدر شنوایی که برای شنیدن تفاوت بین بسیاری کلمات کافی باشد) یا برای طفلی که پس از یادگیری صحبت کردن، شنوایی خود را از دست داده است، خوب کار می‌دهد.
- ممکن است لب‌خوانی برای طفل دشوار باشد، زیرا بسیاری از صداها روی لب‌ها یکسان هستند یا روی لب‌ها دیده نمی‌شوند. طور مثال: عزیزم، حریفم، آرایشم همگی روی لب‌ها یکسان هستند. می‌توانید خودتان در آئینه ببینید که تا چه اندازه برای کلمات با معانی مختلف حرکات لب‌ها همسان هستند.
- طفلی که در شنیدن صداها گفتاری مشکل دارد، واضح صحبت کردن برایش دشوار خواهد بود زیرا او نمیتواند گپ‌های خود را بشنود. سخنان او را شاید جز اعضای خانواده کس دیگری فهمیده نتواند.
- اطفال خوردسال ممکن است به مدت طولانی یکجا آرام ننشینند تا زبان یاد بگیرند.
- از آنجایی که برای یادگیری صحبت کردن و یادگیری فهمیدن آنچه دیگران می‌گویند، تلاش زیادی به کار می‌رود، ممکن است طفل از یادگیری بیشتر در مورد جهان اطراف غافل بماند.

چیزهایی که در مورد آنها فکر شود

از آنجایی که هر خانواده - و هر طفل - نیازها و توانایی‌های متفاوتی دارند، هیچ روش واحدی وجود ندارد که همیشه برای همه مناسب باشد. مهم آن است که با منابعی که دارید، بخوبی کار کنید. چند صفحه بعدی معلوماتی را ارائه نموده و سوالاتی را مطرح می‌نماید که می‌تواند به شما کمک کند تا بهترین نتایج را با طفل خود بگیرید.

زبان اشاره

ممکن موفق شود اگر:

- امکان موفقیت بیشتر خواهد بود اگر:
- خانواده شما صبور باشند و همه به سختی تلاش نمایند تا زبان اشاره را یاد بگیرند و از آن استفاده کنند.
  - افرادی موجود باشند که یک زبان اشاره مکمل را به طفل شما و به خانواده شما بیاموزند.

- خانواده شما بخواهند و قادر باشند که زبان اشاره را بیاموزند.
- افراد و کتاب‌هایی موجود باشند که بتوانند به طفل شما و خانواده شما زبان اشاره را بیاموزند.
- در منطقه شما مکتبی برای ناشنوایان باشد که زبان اشاره را به شاگردان بیاموزد.

زبان گفتاری

ممکن موفق شود اگر:

- امکان موفقیت بیشتر خواهد بود اگر:
- طفل شما سمعی داشته باشد که تقریباً همیشه از آن استفاده نماید.
  - طفل شما کمک تخصصی را از مراکز صحتی یا برنامه‌های کودکان حاصل نماید.

- طفل شما یک اندازه صداهای گفتاری را شنیده بتواند (فصل ۵ را دیده شود: طفل شما چه را شنیده می‌تواند).
- طفل شما قبل از آن که شنوایی خود را از دست بدهد، گپ زدن را یاد گرفته و کلمات را می‌فهمد.
- برای طفل شما لبحوانی آسان باشد (برخی اطفال در این کار بهتر از دیگران هستند).

با چند نفر طفل شما قادر به مفاهمه یا برقراری ارتباط است؟

برای اطفالی که خوب شنیده نمی‌توانند، مهم است که با یکتعداد زیاد افراد دیگر ارتباط برقرار کرده و مفاهمه

هرزمان که طفلی از زبان اشاره استفاده می‌کند، مطمئن شوید که همه از اشاره کار می‌گیرند.

نمایند. طفلی که از اشارات خانگی استفاده می‌کند، فقط می‌تواند با افراد خانواده ارتباط برقرار کند. طفلی که از زبان اشاره یا زبان گفتاری کامل تری استفاده می‌کند، می‌تواند با افراد بیشتری ارتباط برقرار کرده و مفاهمه نماید. طفلی که همچنان می‌تواند به زبان گفتاری محلی بنویسد و بخواند قادر خواهد بود با افراد بسیار بیشتری ارتباط برقرار نماید.

چه از زبان گفتاری استفاده کنید و چه از زبان اشاره، بسیار مهم است که همه افراد خانواده باهم از آن استفاده کنند. به این طریق طفل شما می‌تواند با هریک از افراد خانواده ارتباط برقرار کرده یا مفاهمه نماید. او همچنان خود را عضوی از خانواده احساس کرده و می‌تواند از صحبت های آنها در مورد جهان بیشتر یاد بگیرد.

افرادی که مشکلات شنوایی ندارند، اگر بخواهند می‌توانند زبان اشاره را بیاموزند. داستان صفحه ۱۵۰ نشان می‌دهد که چگونه در یکی از شهرهای کشور برازیل مردم یاد گرفتند که با اطفال ناشنوا ارتباط برقرار کرده یا مفاهمه نمایند.

چه خواهد شد اگر زبان اول طفل شما زبان شما نباشد؟

استفاده از عین زبان به مفاهمه یا برقراری ارتباط کمک می‌کند. اما اغلب زبان اشاره که اطفال ناشنوا برای انکشاف ذهن خود و یادگیری در مورد جهان استفاده می‌کنند، عین همان زبانی نیست که خانواده آنها استفاده می‌کنند. بسیاری از والدین و اطفال ناشنوا که از زبان‌های متفاوت استفاده می‌کنند، برقراری ارتباط یا مفاهمه با یکدیگر را دشوار می‌دانند. آنها ممکن است احساس نزدیکی به یکدیگر نداشته باشند و ناامید شوند زیرا برایشان درک یکدیگر بسیار مشکل است. اطفال ناشنواد ممکن است احساس کنند از خانه و خانواده کنار گذاشته شده اند.

زبان اشاره ممکن است برای طفل بهترین بوده اما برای خانواده کمتر راحت باشد. یا ممکن است توجه را طفلی که به شیوه متفاوت ارتباط برقرار می‌کند، جلب نماید. اما با حمایت جوامع، والدین اطفال ناشنوا می‌توانند به طفل کمک کنند تا زبانی را که برای آنها مناسب است بیاموزند.

من حالا احساس خوشی دارم که می‌توانم با عبدالله از زبان اشاره استفاده کنم.

و ما فرزندان کاکایش را نیز کمک می‌کنیم که اشاره یاد بگیرند.

از چه زمانی مشکل شنوایی طفل شما شروع شده است؟

اگر طفل شما پس از یادگیری صحبت کردن، ناشنوا شده است، او ممکن هنوز بتواند از مردم لبخوانی کند و صحبت کردن خود را بهبود بخشد. او حتی پس از آن که شنوایی خود را از دست داده می‌تواند به رشد زبان خود ادامه دهد. اما اگر طفل شما کاملاً ناشنوا به دنیا آمده است یا صداهای گفتار نشنیده است، یادگیری لبخوانی یا صحبت کردن برای او بسیار دشوار یا غیرممکن خواهد بود.

اطفالی که قبل از ناشنوا شدن گپ زدن را یاد گرفته اند، از اطفالی که ناشنوا به دنیا آمده اند بهتر صحبت کرده می‌توانند.

توانایی شنیدن طفل شما چقدر است؟

هر قدر که طفل شما صداهای گفتاری (صحبت کردن) بیشتری را بشنود، بیشتر می‌تواند از شنوایی خود برای درک کلمات یا بخشی از کلمات استفاده کرده و از آن برای لبخوانی و ممکن برای یادگیری صحبت کردن کار بگیرد. اطفالی که نمی‌توانند صداهای گفتاری را بشنوند در یادگیری این مهارت‌ها مشکل خواهند داشت و یا ممکن است هرگز نتوانند آنها را یاد بگیرند.

آیا طفل شما از سمعک استفاده خواهد کرد؟

سمعک ممکن است به طفل در فهمیدن کلمات کمک کند. اما سمعک به همه اطفال کمک نمی‌کند. گاهی اوقات

یک سمعک ممکن به طفل شما کمک کند. اما ممکن این یکی نباشد. اجازه ندهید کسی برای خریدن چیزی شما را تحت فشار قرار دهد و یا در صورتی که نخرید در شما احساس گناه ایجاد کند.

متخصصان صحت ممکن است پیشنهاد کنند تا طفل شما از سمعک استفاده کند. سعی کنید در مورد سایر اطفالی که از سمعک استفاده می‌کنند از والدین آنها نظر بگیرید و به یاد داشته باشید که شنوایی هر طفل متفاوت است. اگر فکر می‌کنید که می‌خواهید برای طفل خود سمعک بخرید، صفحات ۲۱۷ تا ۲۲۴ را بخوانید تا در تصمیم‌گیری به شما کمک کند.

افرادی که سمعک می‌فروشند ممکن است اطلاعاتی در مورد آنها به شما بدهند. اما آنها همیشه بهترین افراد برای مشاوره نیستند. آنها ممکن است بیشتر به فروش محصولات خود علاقمند باشند تا این که بدانند چه چیزی برای طفل شما مناسب است. گاهی اوقات ممکن است کلینیک یا فروشگاه سمعک اجازه دهد تا طفل چند روز یا چند هفته از سمعک استفاده کرده و بعد در مورد خرید آن تصمیم بگیرید.

چگونه بفهمم که طفل من در حال یادگیری است؟

فهمیدن این که آیا طفل در حال یادگیری زبان است یاخیر، زمان می‌برد. بعد از این که چندین ماه یا بیشتر با یک زبان کار کردید، وضعیت طفل خود را ارزیابی کنید. این سوالات را از خود بپرسید:

آیا طفل من بیشتر از قبل می‌فهمد؟

آیا طفل من از گفتار یا اشارات به دفعات بیشتری نسبت به قبل استفاده می‌کند؟

آیا به نظر میرسد که او علاقمند یادگیر مفاهمه یا ارتباط است؟ یا او بیشتر و بیشتر ناامید شده می‌رود؟

آیا طفل من از سبب ناامیدی ناشی از ندانستن زبان یا ندانستن به اندازه کافی برای درک و بیان خودش، مشکلات رفتاری پیدا کرده است؟

آیا از مفاهمه یا برقراری ارتباط با طفل خود لذت می‌برم یا همیشه یک تجربه ناامید کننده است؟

آیا ما می‌توانیم به راحتی مفاهمه کنیم در حدی که بتوانم با طفل خود در مورد آنچه اتفاق می‌افتد صحبت کنم؟

آیا طفل من به خوبی با افراد دیگر ارتباط برقرار می‌کند؟

آیا طفل من می‌تواند معلوماتی را که برادران یا خواهرانش می‌فهمند، درک کند؟

اغلب به والدین گفته می‌شود که باید یک زبان را برای مفاهمه با طفل خود انتخاب کنند و استفاده از آن را همواره دوام دهند، مهم نیست که چقدر زیاد یا کم طفل آنها می‌آموزد. گاهی اوقات کارکنان صحتی این امر را تشویق می‌کنند زیرا فکر می‌کنند یک روش خوب و روش دیگر اشتباه است. اما هیچ روشی کامل نیست.

بیا ناامید نشویم. ما می‌توانیم باهم کار کنیم تا راه جدیدی برای کمک به او پیدا کنیم.

من فقط می‌خواهم که لیلیا گپ زدن را یاد بگیرد. اما وقتی نمی‌دانم او چه می‌خواهد خیلی بر او عصبانی می‌شوم. و او هم بر من عصبانی می‌شود.

اگر طفل شما در حال یادگیری نیست و بسیار ناامید است، پس روش دیگری را امتحان کنید. هر خانواده باید بر اساس سطح شنوایی و وضعیت طفل خود تصمیم بگیرد.

کی می‌داند که چه چیزی برای طفل شما بهتر است؟

بسیاری مردم در مورد زبانی که باید برای اطفال ناشنوا مورد استفاده قرار گیرد، نظریات قوی دارند. در بسیاری از کشورها، استفاده از زبان گفتاری (ارتباط شفاهی) با اطفال ناشنوا برای سالیان متمادی یک قانون بوده

است. گاهی اوقات متخصصان طبی و آموزشی به شما می‌گویند که همه اطفال ناشنوا می‌توانند گپ زدن را یاد بگیرند. این درست نیست، حتی اگر طفلی را به شما معرفی کنند که ناشنوا است و کاملاً صحبت می‌کند.

گاهی اوقات متخصصان چیزی را به شما می‌گویند که سال‌ها قبل به خودشان آموزش داده شده است. آنها ممکن است به شما بگویند که باید از زبان گفتاری با طفل خود استفاده کنید وگرنه مسئولیت پذیری ندارید. این درست نیست. شما بهتر از آنها وضعیت طفل و خانواده خود را می‌شناسید.

همه اطفال می‌توانند گپ زدن را یاد بگیرند اگر شما وقت کافی برای آن بگذارید و با آنها تمرین کنید.

اما من اتمام وقتی را که می‌توانستم با میترا گذشتاندم - و او هنوز وقتی من گپ می‌زنم پاسخ نمی‌دهد. و اطفال دیگر من و مادر بیمارم نیز به من نیاز دارند.

ممکن است زبان اشاره بیشتر کارآمد باشد...

از زبانی که برای طفل شما کارآمد است استفاده کنید

طفل شما نیاز دارد که خود را بیان کند و دیگران را درک نماید. یک طفل نیاز دارد تا بیشتر از گفتن "مادر" یا "بابا" بداند. او نیاز دارد به انکشاف توانایی گوش دادن، فهمیدن آنچه که گفته می‌شود و پاسخگویی و برقراری ارتباط با دیگران که تا حد امکان راحت و کامل باشد.

نواسه من حالا
بیشتر از ۵۰۰
کلمه را استفاده
می‌کند.

والدین و مواظبت کنندگانه می‌توانند به طفل کمک کنند تا زبان را به شیوه یاد بگیرد که جذب آن برایش ممکن باشد. اگر متوجه شدید که زبان اشاره برای طفل شما کار نمیدهد، به کمک کردن او برای یادگیری زبان گفتاری فکر کنید. یا اگر به نظر میرسد که او زبان گفتاری را فهمیده نمیتواند، سعی کنید به او در یادگیری زبان اشاره کمک کنید. وقتی که طفل یک زبان را به خوبی یاد گرفته و از آن استفاده کند، یادگیری زبان دیگر برایش آسانتر خواهد بود.

صحبت کردن با والدینی که اطفال شان یک زبان را یاد گرفته اند- زبان اشاره یا زبان گفتاری یا هر دو - به سایر والدینی که سعی در آموزش زبان به اطفال خود دارند، کمک خواهد کرد.

اما برخی اطفال ناشنوا
می‌توانند فهمیدن کلمات و گپ
زدن را یاد بگیرند. طفل من
این کار را کرد.

پسر من که هیچ شنیده نمی
تواند، راحت تر با زبان اشاره
ارتباط برقرار کرده و مفاهمه
می‌کند.

حتی اگر اطفال ناشنوا نتوانند کلمات را بشنوند، باز هم می‌توانند استفاده از زبان نوشتاری را بیاموزند. یک طفل ناشنوا به جای این که یاد بگیرند که یک کلمه چه صدایی دارند، یاد خواهد گرفت که یک کلمه چطور به نظر

می‌رسد. آنها ارتباط بین نمادها (سمبول‌ها) را می‌بینند (زبان نوشتاری چینی نیز اینگونه عمل می‌کند). اطفال ناشنوا که استفاده از یک زبان را زودتر یاد می‌گیرند - زبان گفتاری یا زبان اشاره - می‌توانند خواندن و نوشتن را به خوبی یاد بگیرند. همچنان اگر آنها با افراد بزرگسال ناشنوا که قادر به خواندن هستند ملاقات نمایند، کمک کننده خواهد بود.

گاهی اوقات افراد ناشنوا در طفولیت یاد نمی‌گیرند که مفاهمه نموده یا ارتباط برقرار کنند. هر چند یادگیری مفاهمه یا برقراری ارتباط برای اطفال کوچک بسیار بهتر است، اطفال بزرگتر و حتی بزرگسالان نیز می‌توانند مفاهمه یا برقراری ارتباط را بیاموزند. فصلهای ۸ و ۹ روش‌هایی را شرح می‌دهند که می‌توانید آنها را برای آموزش زبان به اطفالی که ناشنوا هستند یا خوب شنیده نمی‌توانند، استفاده کنید.

برای کمک به طفل در یادگیری زبان اشاره، به فصل ۸ مراجعه شود.

برای کمک به طفل در یادگیری زبان گفتاری، به فصل ۹ مراجعه شود.

منابعی که می‌تواند کمک کند

نحوه یادگیری زبان توسط اطفال ناشنوا و اطفالی که به خوبی شنیده نمی‌توانند وابسته است به خود طفل، به منابع موجود، به خانواده‌ها و مواظبت کنندگان و جوامع آنها. اما برای والدین و مواظبت کنندگان زمانی یاد دادن یک زبان برای اطفال آسانتر خواهد بود که از حمایت یکدیگر، حمایت سازمان‌های اجتماعی، حمایت مکاتب ناشنویان و حمایت سایر سازمان‌ها برخوردار شوند.

منابع موجود در جامعه می‌تواند شامل موارد ذیل باشد:

- جامعه ناشنویان، باشگاه‌های ناشنویان یا شخصی که می‌تواند زبان اشاره را به طفل شما و خانواده شما آموزش دهد.
- برنامه‌های توانبخشی سطح جامعه، گروه‌های والدین و سایر گروه‌های سطح جامعه.
- معلمان مکاتب محلی، اطفال ناشنوای بزرگتر یا دیگر افرادی که می‌خواهند سعی کنند به طفل ناشنوای شما آموزش دهند.
- مکتبی که می‌تواند به اطفال ناشنوا آموزش دهد.
- کتاب‌ها و فلم‌ها در مورد مسایل و موضوعات مهم برای افراد ناشنوا، تجارت زندگی ناشنویان و داستان‌هایی در مورد افراد ناشنوای موفق.
- صفحات وب و سایر منابع در اینترنت که می‌توانید به در کتابخانه، مکتب یا کافی نت محل به آنها دسترسی داشته باشید.

مادر، حالا شما عیناً مثل
من و فرید اشاره می‌کنید.

نام من اسماء
است.

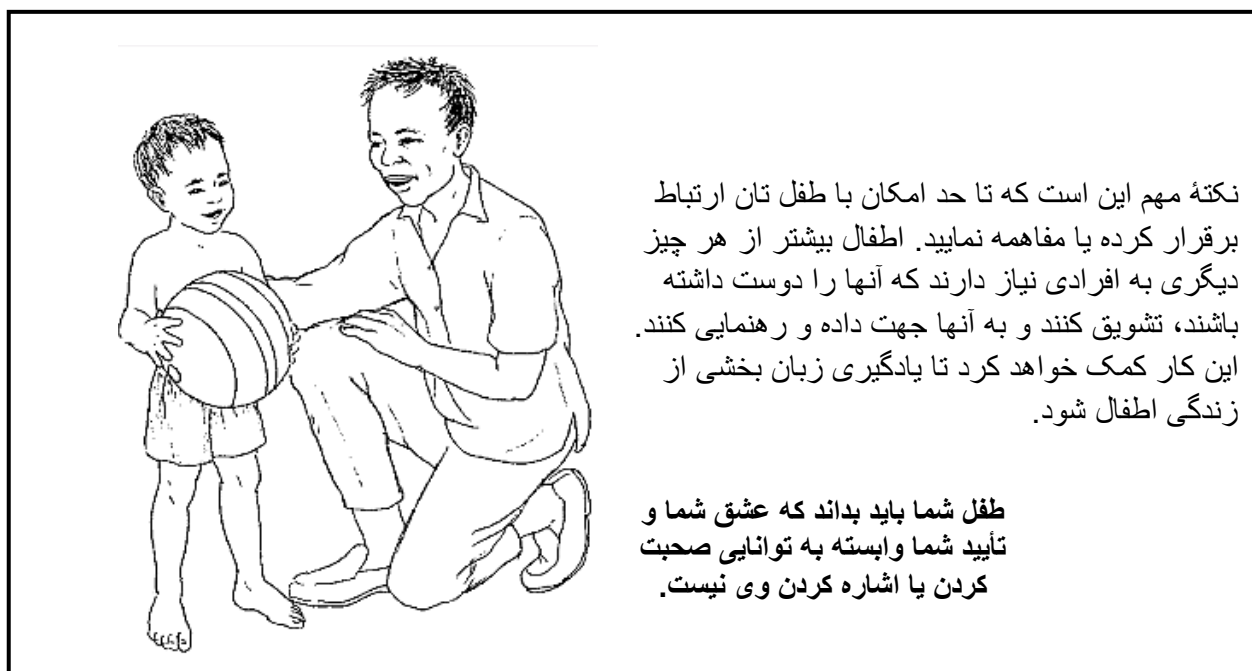
خوب! حالا هر دوی شما بعد از من
تکرار کنید...

یادگیری زبان اشاره همچنین به طفل شما کمک می‌کند تا با سایر افراد ناشنوا آشنایی پیدا کند. او خواهد آموخت که افراد ناشنوا بخش مهمی از جامعه هستند.

اگر در منطقه شما ناشنوایان بزرگسال موجود باشند، از آنها تقاضا کنید که یک مقدار وقت خود را با خانواده شما بگذرانند و به همه شما زبان اشاره را تدریس کنند.

هرگاه در منطقه شما افراد ناشنوا موجود نباشد، سعی کنید با انجمن ناشنوایان کشورتان یا با مکتب اطفال ناشنوا تماس بگیرید. سعی کنید کتاب‌هایی که شما را در یادگیری زبان اشاره کمک کرده بتواند، پیدا کنید.

هرگاه این امکانات موجود نباشد، به استفاده از اشارات و ژست‌های محلی ادامه داده و اشارات بیشتری برایتان ایجاد کنید.

نکته مهم این است که تا حد امکان با طفل تان ارتباط برقرار کرده یا مفاهمه نمایید. اطفال بیشتر از هر چیز دیگری به افرادی نیاز دارند که آنها را دوست داشته باشند، تشویق کنند و به آنها جهت داده و رهنمایی کنند. این کار کمک خواهد کرد تا یادگیری زبان بخشی از زندگی اطفال شود.

طفل شما باید بداند که عشق شما و تأیید شما وابسته به توانایی صحبت کردن یا اشاره کردن وی نیست.